

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ([2008/2250\(INI\)](#))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3, 48, 125-130 i 136 Traktatu WE,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej([1](#)) oraz dyrektywę Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników([2](#)),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym([3](#)),
- uwzględniając decyzję Rady 2008/618/WE z dnia 15 lipca 2008 r. dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich([4](#)),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego wspólnego sprawozdania 2008 w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej ([COM\(2008\)0042](#)), dokument załączony do komunikatu Komisji w sprawie wniosku dotyczącego wspólnego sprawozdania (SEC(2008)0091) oraz wspólne sprawozdanie na temat zatrudnienia za lata 2007/2008 zatwierdzone przez konkluzje prezydencji z wiosennego szczytu Rady Europejskiej w dniach 13-14 marca 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 maja 1994 r. w sprawie alternatywnej gospodarki – gospodarki społecznej([5](#)),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 września 1998 r. w sprawie roli spółdzielni we wzroście zatrudnienia kobiet([6](#)),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego roku walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym (2010)([7](#)),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich([8](#)),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 października 2008 r. w sprawie propagowania integracji społecznej i walki z ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci, w Unii Europejskiej([9](#)),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2004 r. w sprawie promowania spółdzielni w Europie ([COM\(2004\)0018](#)),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 czerwca 1997 r. w sprawie promowania roli organizacji wolontariatu i fundacji w Europie ([COM\(1997\)0241](#)) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 2 lipca 1998 r. w tej sprawie([10](#)),

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 kwietnia 2000 r. zatytułowany: "Zatrudnienie w miejscu zamieszkania: Lokalny wymiar europejskiej strategii zatrudnienia" ([COM\(2000\)0196](#)),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wzmocnienia lokalnego wymiaru europejskiej strategii zatrudnienia ([COM\(2001\)0629](#)) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 4 lipca 2002 r. w tej sprawie([11](#)) ,
- uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie gospodarki społecznej, a w szczególności opinie w sprawie gospodarki społecznej i jednolitego rynku([12](#)) , w sprawie dywersyfikacji gospodarczej państw przystępujących – rola MŚP oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej([13](#)) oraz w sprawie zdolności przystosowawczych MŚP i przedsiębiorstw społecznych do zmian narzucanych przez rozwój gospodarczy([14](#)) ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie roli wolontariatu w kształtowaniu spójności gospodarczej i społecznej([15](#)) ;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2006 r. w sprawie przyszłego europejskiego modelu społecznego([16](#)) ,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie odnowionej agendy społecznej: możliwości, dostęp i solidarność w Europie XXI wieku" ([COM\(2008\)0412](#)),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. zatytułowany "Odnowione zobowiązanie na rzecz europejskiego modelu społecznego: Udoskonalenie otwartej metody koordynacji w zakresie ochrony socjalnej i integracji społecznej" (COM (2008)0418) i pierwsze dwuletnie sprawozdanie w sprawie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym (SSGI) (SEC (2008) 2179/2) z tego samego dnia,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarniej ([A6-0015/2009](#)),

A. mając na uwadze, że europejski model społeczny został zbudowany przede wszystkim w oparciu o wysoki poziom usług, towarów i miejsc pracy generowanych przez gospodarkę społeczną oraz dzięki zdolności przewidywania jego twórców i ich zdolności wprowadzania innowacyjnych rozwiązań,

B. mając na uwadze, że gospodarka społeczna opiera się na paradygmacie socjalnym zgodnym z podstawowymi zasadami europejskiego modelu społecznego i modelu dobrobytu społecznego, mając również na uwadze, że gospodarka społeczna odgrywa dziś kluczową rolę w zachowaniu i umacnianiu tego modelu dzięki regulowaniu produkcji i podaży licznych usług społecznych świadczonych w interesie ogólnym,

C. mając na uwadze, że modele gospodarki społecznej powinny być konsekwentnie wykorzystywane w celu osiągnięcia celów wzrostu gospodarczego, zdolności zatrudnienia, szkolenia i świadczenia usług osobistych przenikających wszystkie obszary polityki EU,

D. mając na uwadze, że bogactwo i równowaga społeczeństwa opiera się na jego różnorodności oraz że gospodarka społeczna aktywnie przyczynia się do tej różnorodności, ulepszając i wzmacniając europejski model społeczny oraz proponując odrębny model przedsiębiorstwa, który umożliwi gospodarce społecznej przyczynianie się do stabilnego i trwałego wzrostu gospodarczego,

E. mając na uwadze, że wartości gospodarki społecznej są wysoce zgodne z ogólnymi unijnymi celami integracji społecznej oraz że godziwe zatrudnienie, szkolenia i ponowna integracja powinny się z tym łączyć; mając na uwadze, że gospodarka społeczna wykazała, że jest w stanie znacznie poprawić status społeczny osób w niekorzystnej sytuacji (czego dowiodły na przykład mikrokredytowe spółdzielnie powołane przez laureata nagrody Nobla, profesora Mohammeda Yunusa, które ułatwiając integrację finansową zwiększyły wpływ kobiet), oraz że ma ona znaczne zdolności w zakresie innowacji społecznych, wspierania osób w trudnej sytuacji w znajdowaniu rozwiązania ich problemów społecznych, na przykład w zakresie łączenia życia zawodowego i prywatnego, równości płci, jakości życia rodzinnego oraz zdolność do opieki nad dziećmi, osobami starszymi i osobami niepełnosprawnymi,

F. mając na uwadze, że gospodarka społeczna stanowi 10% ogółu przedsiębiorstw europejskich, czyli 2 mln przedsiębiorstw, albo 6% ogółu zatrudnienia, oraz posiada znaczny potencjał tworzenia miejsc pracy i utrzymywania ich na stałym poziomie, głównie dzięki temu, że ze względu na charakter tych działań nie jest prawdopodobna ich delokalizacja,

G. mając na uwadze, że przedsiębiorstwami gospodarki społecznej są głównie małe i średnie przedsiębiorstwa przyczyniające się do zrównoważonego modelu gospodarczego, w którym jednostka jest ważniejsza od kapitału, i mając na uwadze, że takie przedsiębiorstwa często są aktywne na rynku wewnętrznym i dlatego muszą zapewnić zgodność ich działalności z odpowiednimi przepisami prawa,

H. mając na uwadze, że gospodarka społeczna powstała dzięki szczególnym organizacyjnym lub prawnym formom przedsiębiorczości, takim jak spółdzielnie, towarzystwa wzajemne, stowarzyszenia, przedsiębiorstwa i organizacje społeczne, fundacje i inne formy istniejące w każdym z państw członkowskich; mając na uwadze, że gospodarka społeczna obejmuje różne pojęcia używane w poszczególnych państwach członkowskich, takie jak "gospodarka solidarna" i "trzeci sektor", oraz mając na uwadze, że chociaż nie we wszystkich państwach członkowskich pojęcia te uważa się za część "gospodarki społecznej", porównywalna działalność o wspólnych cechach charakterystycznych istnieje wszędzie w Unii Europejskiej,

I. mając na uwadze, że istnieje potrzeba uznania statusu pewnych typów organizacji stanowiących część gospodarki społecznej na szczeblu UE, biorąc pod uwagę zasady rynku wewnętrznego, w celu ograniczenia przeszkód biurokratycznych w uzyskiwaniu wspólnotowego finansowania,

J. mając na uwadze, że gospodarka społeczna uwidacznia model przedsiębiorstwa, którego nie mogą charakteryzować ani rozmiar ani sektory działalności, lecz poszanowanie wspólnych wartości, a konkretnie nadrzędnej roli demokracji, udziału partnerów społecznych, pierwszeństwa osób i celów społecznych przed zyskiem; ochrony i stosowania zasady solidarności oraz odpowiedzialności; połączenia interesów członków/użytkowników z interesem ogółu, demokratycznej kontroli sprawowanej przez członków, dobrowolnego i otwartego członkostwa; samorządności i niezależności od władz publicznych, przeznaczenia

większości nadwyżek do realizacji celów trwałego rozwoju oraz usług w interesie członków w zgodzie z interesem ogółu,

K. mając na uwadze, że pomimo rosnącego znaczenia gospodarki społecznej i organizacji będących jej częścią, gospodarka społeczna pozostaje mało znanym sektorem i często jest przedmiotem krytyki będącej wynikiem źle ukierunkowanych podejść technicznych; mając na uwadze, że brak instytucjonalnej widoczności jest jedną z najpoważniejszych przeszkód stojących przed gospodarką społeczną w UE i w niektórych państwach członkowskich, co jest częściowo wynikiem szczególnych cech krajowych systemów rozliczeniowych,

L. mając na uwadze, że intergrupa ds. gospodarki społecznej Parlamentu Europejskiego przeprowadza szczegółowe prace,

Uwagi ogólne

1. podkreśla, że gospodarka społeczna odgrywa pierwszoplanową rolę w gospodarce europejskiej, łącząc opłacalność i solidarność, umożliwiając tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, wzmacniając spójność społeczną, gospodarczą i regionalną, wytwarzając kapitał społeczny, wspierając aktywne obywatelstwo, solidarność i tworzenie wizji gospodarki innego typu opartej na wartościach demokratycznych, oprócz wspierania trwałego rozwoju oraz innowacji społecznych, środowiskowych i technologicznych;

2. jest zdania, że gospodarka społeczna jest ważna z punktu widzenia umacniania demokracji przemysłowej i społecznej ze względu na jej znaczenie symboliczne oraz wyniki ekonomiczne;

3. przyznaje, że gospodarka społeczna może prosperować i rozwijać swój pełen potencjał wyłącznie pod warunkiem korzystania z odpowiednich wymogów i warunków politycznych, legislacyjnych i operacyjnych, biorąc należycie pod uwagę bogactwo różnorodności wśród instytucji gospodarki społecznej i jej charakterystyczne cechy;

4. jest zdania, że do przedsiębiorstw gospodarki społecznej nie powinno się stosować tej samej interpretacji prawa konkurencji co do innych przedsiębiorstw, i że powinny one mieć zapewnione bezpieczne ramy prawne w oparciu o uznanie ich szczególnych wartości, co pozwoli im na działanie na zasadzie równych szans z innymi przedsiębiorstwami;

5. podkreśla, że system gospodarczy, w którym przedsiębiorstwa gospodarki społecznej odgrywają znaczącą rolę, ograniczyłby narażenie na spekulację na rynkach finansowych, na których pewne prywatne przedsiębiorstwa nie podlegają kontroli akcjonariuszy i organów regulacyjnych;

Uznanie koncepcji gospodarki społecznej

6. przypomina, że wielość form przedsiębiorstw została uznana w Traktacie WE oraz poprzez przyjęcie statutu spółdzielni europejskiej;

7. przypomina, że Komisja już wielokrotnie uznała koncepcję gospodarki społecznej;

8. zachęca Komisję do propagowania gospodarki społecznej za pośrednictwem jej nowych polityk oraz do obrony koncepcji "innego podejścia do przedsiębiorczości" w ramach

gospodarki społecznej – której siłą napędową nie jest przede wszystkim dochodowość finansowa, lecz dochodowość społeczna – w taki sposób, by szczególne cechy gospodarki społecznej zostały dostatecznie uwzględnione przy opracowywaniu ram prawnych;

9. stoi na stanowisku, że Unia Europejska i państwa członkowskie powinny uwzględnić gospodarkę społeczną i jej podmioty – spółdzielnie, towarzystwa wzajemne, stowarzyszenia i fundacje - w swoim prawodawstwie i strategiach politycznych; proponuje, aby środki te obejmowały łatwy dostęp do kredytów oraz ulg podatkowych, rozwój mikrokredytów, stworzenie europejskiego statutu stowarzyszeń, fundacji i towarzystw wzajemnych, jak również specjalne środki finansowe UE oraz zachęty mające na celu większe wspieranie organizacji gospodarki społecznej, działających w sektorach rynkowych i nierynkowych, utworzonych dla celów użyteczności społecznej;

Uznanie prawne: europejski status dla stowarzyszeń, fundacji i towarzystw wzajemnych

10. stwierdza, że uznanie europejskiego statusu stowarzyszeń, towarzystw wzajemnych i fundacji jest konieczne dla zagwarantowania równego traktowania w prawie rynku wewnętrznego przedsiębiorstw gospodarki społecznej; uważa, że wycofanie wniosków Komisji dotyczących rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stowarzyszenia europejskiego(17) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statutu europejskiego towarzystwa wzajemnego (COM(1991)0273)(18) jest znacznym ciosem dla rozwoju tych form gospodarki społecznej w Unii Europejskiej; dlatego wzywa Komisję do odpowiedniej zmiany jej programu prac;

11. zachęca Komisję do podjęcia dalszych działań w następstwie raportu wykonalności dotyczącego statutu fundacji europejskiej, który miał zostać opublikowany przed końcem 2008 r., i do przeprowadzenia oceny wpływu dotyczącej statutu stowarzyszenia europejskiego i statutu europejskiego towarzystwa wzajemnego;

12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania ram prawnych uznających składniki gospodarki społecznej;

13. wzywa Komisję do zagwarantowania, że europejska spółka prywatna będzie formą przedsiębiorstwa mogącego prowadzić wszelką działalność;

14. wzywa Komisję do ustalenia jasnych zasad określających, które podmioty mogą zgodnie z prawem funkcjonować jako przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i wprowadzenia skutecznych barier prawnych, aby tylko organizacje gospodarki społecznej mogły korzystać z finansowania przeznaczonego dla przedsiębiorstw gospodarki społecznej lub polityk publicznych mających na celu zachęcenie do tworzenia przedsiębiorstw gospodarki społecznej;

Uznanie w statystykach

15. zachęca Komisję i państwa członkowskie do poparcia tworzenia krajowych rejestrów statystycznych przedsiębiorstw gospodarki społecznej, do stworzenia krajowych rachunków satelickich dla każdego sektora instytucjonalnego i sektora działalności oraz do umożliwienia wprowadzenia tych danych do Eurostatu, również przy wykorzystaniu wiedzy fachowej dostępnej na uniwersytetach;

16. zwraca uwagę, że pomiar gospodarki społecznej uzupełnia pomiar instytucji nienastawionych na zysk (NPI); wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia stosowania podręcznika ONZ dotyczącego organizacji o celu niezarobkowym w systemie rachunkowości narodowej i do przygotowania rachunków satelickich, które poprawią widoczność NPI i organizacji gospodarki społecznej;

Uznanie jako partnera społecznego

17. popiera uznanie elementów składowych gospodarki społecznej w sektorowym i międzysektorowym dialogu społecznym UE i sugeruje, by Komisja i państwa członkowskie zdecydowanie wspierały proces włączania podmiotów gospodarki społecznej do porozumień społecznych i dialogu obywatelskiego;

Gospodarka społeczna jako kluczowy podmiot w realizacji celów strategii lizbońskiej

18. zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa i organizacje gospodarki społecznej przyczyniają się do wzmocnienia ducha przedsiębiorczości, ułatwiają lepsze demokratyczne funkcjonowanie przedsiębiorstw, uwzględniają koncepcję odpowiedzialności społecznej oraz wspierają czynną integrację społeczną zagrożonych grup społecznych;

19. podkreśla, że pracodawcy w gospodarce społecznej są ważnym czynnikiem reintegracji i z zadowoleniem przyjmuje ich starania zmierzające do stworzenia i utrzymania wysokiej jakości, dobrych i stabilnych miejsc pracy oraz inwestowania w pracowników; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podtrzymania i wzmocnienia gospodarki społecznej w jej roli dobrego pracodawcy i do respektowania jej specjalnego statusu;

20. podkreśla, że gospodarka społeczna pomaga w likwidacji trzech głównych problemów rynku pracy: bezrobocia, niestabilności miejsc pracy i wykluczenia społecznego i z rynku pracy osób bezrobotnych; ponadto zauważa, że gospodarka społeczna odgrywa rolę w zwiększaniu zatrudnienia oraz przyczynia się do tworzenia miejsc pracy, które na ogół nie ulegają delokalizacji, co przyczynia się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej;

21. jest zdania, że wsparcie przedsiębiorstw gospodarki społecznej przez państwa członkowskie należy interpretować jako prawdziwą inwestycję w tworzenie sieci solidarności, które mogą wzmocnić rolę społeczności i władz lokalnych w rozwoju polityki społecznej;

22. jest zdania, że problemy społeczne wymagają refleksji, ale w obecnej sytuacji najbardziej potrzebne są działania; jest zdania, że do większości problemów społecznych należy stosować rozwiązania lokalne, aby zajmować się istniejącymi w praktyce sytuacjami i problemami; wyraża opinię, że działania te, aby były skuteczne, wymagają ścisłych zasad dotyczących koordynacji, co oznacza wysoki stopień współpracy władz publicznych i przedsiębiorstw gospodarki społecznej;

23. zauważa, że dzięki silnemu umocowaniu na szczeblu lokalnym przedsiębiorstwa gospodarki społecznej umożliwiają tworzenie powiązań między obywatelami a ich regionalnymi, krajowymi i europejskimi organami przedstawicielskimi i mają w związku z tym możliwość przyczyniania się do skutecznego sposobu sprawowania rządów UE i do spójności społecznej; bardzo pozytywnie ocenia wysiłki przedsiębiorstw i organizacji

gospodarki społecznej dążących do łączenia się w obrębie platform koordynacyjnych na szczeblu Unii Europejskiej;

24. zwraca uwagę, że gospodarka społeczna ma do odegrania kluczową rolę w realizacji celów strategii lizbońskiej, jakimi są zrównoważony wzrost i pełne zatrudnienie, ponieważ przeciwdziała licznym dysproporcjom na rynku pracy, szczególnie dzięki wspieraniu zatrudnienia kobiet, oraz inicjuje i oferuje lokalne usługi opieki społecznej, takie jak usługi w zakresie opieki socjalnej, zdrowotnej i społecznej, oprócz tworzenia i utrzymywania gospodarczej struktury społeczeństwa, co wspomaga rozwój lokalny i spójność;

25. jest zdania, że Unia Europejska powinna podjąć działania w celu utworzenia ram dla gospodarki społecznej, ponieważ zwiększyłyby to lokalną i unijną konkurencyjność i zdolności innowacyjne, mając na uwadze, że gospodarka społeczna może zwiększać stabilność w kontekście wyraźnych wahań koniunkturalnych, poprzez właściwą redystrybucję i lokalne reinwestowanie zysków, promowanie kultury przedsiębiorczości, spajanie działań gospodarczych z lokalnymi potrzebami, wspieranie wymierających zawodów (np. rzemiosła) i budowanie kapitału społecznego;

26. wzywa właściwe organy i podmioty w sektorze do oceny i wzmocnienia roli kobiet w gospodarce społecznej, zarówno pod względem liczby, biorąc pod uwagę wysoką stopę zatrudnienia kobiet we wszystkich obszarach sektora, w tym w stowarzyszeniach i wolontariacie, jak również pod względem jakości i aspektów organizacyjnych pracy i świadczenia usług; wyraża zaniepokojenie utrzymującym się również w gospodarce społecznej problemem integracji pionowej, która ogranicza udział kobiet w podejmowaniu decyzji;

27. wzywa rządy państw członkowskich, władze lokalne oraz podmioty działające w sektorze do stymulowania i wspierania potencjalnych synergii, które mogą powstać w sektorze usług między podmiotami i użytkownikami gospodarki społecznej, poprzez rozszerzenie zakresu uczestnictwa, konsultacji i współodpowiedzialności;

28. wzywa Komisję do uwzględnienia realiów gospodarki społecznej przy dokonywaniu przeglądu polityki dotyczącej pomocy państwa, ponieważ małe przedsiębiorstwa i organizacje działające na szczeblu lokalnym napotykały na znaczne trudności w dostępie do finansowania, szczególnie w trakcie obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego; wzywa również Komisję, aby nie blokowała krajowego prawa spółek lub przepisów podatkowych, np. przepisów dotyczących spółdzielni w sektorze bankowym i sektorze dystrybucji, które działają na zasadach wzajemności, demokracji, międzypokoleniowego przekazywania aktywów, niepodzielności rezerw, solidarności, etyki pracy i etyki prowadzenia działalności gospodarczej;

29. podkreśla fakt, że część przedsiębiorstw gospodarki społecznej to mikroprzedsiębiorstwa lub małe i średnie przedsiębiorstwa, którym może brakować środków koniecznych do działania na rynku wewnętrznym i do udziału w programach krajowych i europejskich, i proponuje, by zapewniono ukierunkowane wsparcie i instrumenty mające na celu umożliwienie im większego wkładu w trwały wzrost gospodarczy Unii Europejskiej oraz ułatwienie w przypadku kryzysu w przedsiębiorstwie przekształcenia go w przedsiębiorstwo należące do pracowników;

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania programów skierowanych do potencjalnych i istniejących przedsiębiorstw społecznych, oferujących wsparcie finansowe, informacje, porady i szkolenia, oraz do uproszczenia procesu zakładania przedsiębiorstw (łącznie z ograniczeniem wymogów początkowego kapitału przedsiębiorstw) w celu udzielenia im pomocy w sprostaniu coraz bardziej zglobalizowanej gospodarce dotkniętej obecnie kryzysem finansowym;

31. podkreśla, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej napotykać więcej trudności niż duże firmy, na przykład w sprostaniu obciążeniom regulacyjnym, pozyskaniu finansowania oraz w dostępie do nowych technologii i informacji;

32. zwraca uwagę na znaczenie gospodarki społecznej dla usług świadczonych w interesie ogólnym; zwraca uwagę na wartość dodaną dostarczaną przez zintegrowane sieci publiczno-prywatne oraz na ryzyko wyzysku, np. w formie outsourcingu w celu zmniejszenia kosztów ponoszonych przez organy publiczne, w tym poprzez korzystanie z usług świadczonych na zasadzie wolontariatu;

33. nalega, by Komisja kontynuowała prace polegające na prowadzeniu dialogu i wyjaśnianiu kwestii wraz z zainteresowanymi podmiotami oraz działania wspierające państwa członkowskie w odniesieniu do usług świadczonych w interesie ogólnym i usług społecznych świadczonych w interesie ogólnym i korzystała z metody zestawu wskaźników;

Środki niezbędne do osiągnięcia celów

34. zwraca się do Komisji, by przy opracowywaniu polityk UE zapewniła uwzględnienie cech charakterystycznych gospodarki społecznej (jej celi, wartości i metod pracy), oraz w szczególności włączyła gospodarkę społeczną do innych polityk i strategii w zakresie rozwoju społecznego, gospodarczego i rozwoju przedsiębiorczości, w szczególności w związku z Kartą małych przedsiębiorstw dla Europy ([COM\(2008\)0394](#)); domaga się w przypadkach dotyczących gospodarki społecznej przeprowadzenia analizy wpływu i respektowania oraz priorytetowego traktowania jej interesów; wzywa Komisję, aby dodatkowo ponownie rozważyła możliwość utworzenia wewnętrznej jednostki usługowej ds. gospodarki społecznej łączącej zainteresowane dyrekcje generalne;

35. zwraca się do Komisji o zapewnienie systematycznego ujmowania przedsiębiorstw gospodarki społecznej w przeglądach Europejskiego Obserwatorium MŚP oraz o zaproponowanie działań wspomagających ich funkcjonowanie i rozwój; wzywa również Komisję do podjęcia niezbędnych kroków umożliwiających łączenie i wspomaganie przedsiębiorstw gospodarki rynkowej przez europejską sieć wspierania e-biznesu;

36. wzywa państwa członkowskie do wspierania małych i średnich organizacji gospodarki społecznej starających się o redukcję zależności od dotacji i większe zrównoważenie;

37. wzywa Komisję do zachęcenia uczestników gospodarki społecznej do przystąpienia do stałych instancji dialogu oraz do udziału i współpracy w pracach grup ekspertów wysokiego szczebla zajmujących się kwestiami związanymi z gospodarką społeczną; wzywa Komisję do udziału we wzmacnianiu struktur przedstawicielskich gospodarki społecznej na szczeblu regionalnym, krajowym i wspólnotowym oraz do stworzenia ram prawnych służących rozwojowi aktywnego partnerstwa pomiędzy władzami lokalnymi i przedsiębiorstwami gospodarki społecznej;

38. wzywa Komisję do promowania dialogu pomiędzy agencjami publicznymi a przedstawicielami gospodarki społecznej na szczeblu krajowym i wspólnotowym, a tym samym poprawy wzajemnego zrozumienia i szerzenia dobrych praktyk;
39. wzywa Komisję do wspierania zespołu doradców UE ds. banków spółdzielczych utworzonego przez stowarzyszenie sektora lub innych usług finansowych, które mogłyby interesować organizacje gospodarki społecznej, który analizowałby, jak te określone przedsiębiorstwa gospodarki społecznej rozwijały się do tej pory w UE, szczególnie w dobie obecnego globalnego kryzysu kredytowego i finansowego, i jak mogą uniknąć przyszłych kryzysów tego rodzaju;
40. zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości ponownego wprowadzenia pozycji budżetowej odnoszącej się do gospodarki społecznej;
41. zachęca do stworzenia programów promujących testowanie nowych modeli gospodarczych i społecznych, do zainicjowania ramowych programów badań, poprzez uwzględnienie zagadnień gospodarki społecznej w zaproszeniach do składania wniosków w ramach siódmego programu ramowego, do rozważenia zastosowania mnożnika stosowanego w oficjalnych danych statystycznych oraz do wprowadzenia narzędzi pomiaru wzrostu gospodarczego z punktu widzenia jakościowego i ilościowego;
42. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o włączenie wymiaru gospodarki społecznej do wdrażania polityk wspólnotowych i krajowych oraz do programów UE przeznaczonych dla przedsiębiorstw w dziedzinie badań, innowacji, finansowania, rozwoju regionalnego i współpracy na rzecz rozwoju, a także o wspieranie tworzenia programów szkoleń w zakresie gospodarki społecznej dla europejskich, krajowych i lokalnych kadr zarządzających oraz o zapewnienie dostępu przedsiębiorstw gospodarki rynkowej do programów i działań służących rozwojowi stosunków zewnętrznych;
43. wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia projektów w zakresie kształcenia na poziomie średnim i wyższym oraz kształcenia zawodowego, służących poszerzeniu wiedzy o gospodarce społecznej oraz inicjatywach biznesowych opartych na jej wartościach;
44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia rozwoju umiejętności i profesjonalizmu w tym sektorze w celu zwiększenia roli gospodarki społecznej w integracji rynku pracy;
45. wzywa Komisję do stworzenia ram prawnych UE umożliwiających tworzenie i utrzymanie partnerstw terytorialnych pomiędzy sektorem gospodarki społecznej i władzami lokalnymi oraz do określenia kryteriów w celu uznania i rozszerzenia gospodarki społecznej, wsparcia zrównoważonego rozwoju lokalnego i rozwoju interesu ogólnego;
46. wzywa Komisję do dążenia do zapewnienia warunków ułatwiających inwestycje w gospodarkę społeczną, w szczególności za pośrednictwem funduszy inwestycyjnych, gwarantowanych kredytów oraz subsydiów;
47. zwraca się do Komisji o dokonanie ponownej oceny:
- jej komunikatu w sprawie promowania spółdzielni w Europie i rozporządzenia (WE) nr 1435/2003 w sprawie statutu spółdzielni europejskiej zgodnie z tym, co zostało

przewidziane w tych tekstach;

- jej komunikatu w sprawie promowania roli stowarzyszeń wolontariatu i fundacji w Europie;

o
o o

48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz Komitetowi Ochrony Socjalnej.

[\(1\)](#) Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s.1

[\(2\)](#) Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 25.

[\(3\)](#) Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

[\(4\)](#) Dz.U. L 198 z 26.7.2008, s. 47.

[\(5\)](#) Dz.U. C 205 z 25.7.1994, s. 481.

[\(6\)](#) Dz.U. C 313 z 12.10.1998, s. 234.

[\(7\)](#) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0286.

[\(8\)](#) Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

[\(9\)](#) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0467

[\(10\)](#) Dz.U. C 226 z 20.7.1998, s. 66.

[\(11\)](#) Dz.U. C 271E z 12.11.2003, s.593

[\(12\)](#) Dz.U. C 117 z 26.4.2000, s. 52.

[\(13\)](#) Dz.U. C 112 z 30.4.2004, s. 105.

[\(14\)](#) Dz.U. C 120 z 20.5.2005, s. 10.

[\(15\)](#) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0131.

[\(16\)](#) Dz.U. C 305E z 14.12.2006, s. 141.

[\(17\)](#) Dz.U. C 99 z 21.4.1992, s. 40.

[\(18\)](#) Dz.U. C 99 z 21.4.1992, s. 1.